Brześć nad Bugiem, dnia 2. czerwca 1933 r.

POLESKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 10.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

57.

Rozporządzenie wojewody poleskiego z dnia 26 go maja 1933 roku w sprawie zwalczania wścieklizny.

Na podstawie art. 16 pkt. f. i art. 70 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) oraz § 331 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 45), zarządzam co następuje:

§ 1.

Cały obszar województwa poleskiego uznaję za zagrożony wścieklizną.

§ 2.

Na obszarze tym wszystkie psy, o ile nie znajdują się w lokalu, obejściu, zagrodzie i innych pomieszczeniach w takich warunkach, by nie mogły wydostać się nazewnątrz i wejść w styczność z obcymi ludźmi i zwierzętami — winny być trzymane dniem i nocą na uwięzi, a w razie prowadzenia zaopatrzone w kagańce, wykluczające możliwość ukąszenia i trzymane na smyczy.

To samo dotyczy również psów czasowo wprowadzonych na obszar zagrożony.

§ 3.

Od obowiązku trzymania psów na uwięzi zwolnieni są posiadacze psów pociągowych w czasie używania ich do pracy, pod warunkiem zaopatrzenia tych psów w bezpieczne kagańce.

Psy myśliwskie, owczarskie i policyjne mogą chodzić wolno bez kagańców, pierwsze — w czasie łowów myśliwskich, drugie — w czasie strzeżenia zwierząt na pastwisku, trzecie — w czasie tresury lub służby policyjnej.

§ 4.

Zarządy gminne (magistraty) obowiązane są prowadzić i utrzymywać w stanie aktualnym rejestr psów, mających ponad 3 miesiące wieku, znajdujących się na terenie gminy (miasta). W tym celu posiadacze psów obowiązani są zgłosić w urzędzie gminnym (magistracie) w ciągu 3-ch dni wszystkie posiadane przez nich psy, o ile tego dotychczas nie uczynili.

Wszelkie zmiany, zaszłe w stanie psów ponad 3 miesiące wieku, właściciele tych psów obowiązani są zgłaszać do urzędu gminnego (magistratu), podając wiek, maść, rasę i rodzaj psa.

§ 5.

Wszystkie psy, mające ponad 3 miesiące wieku, z wyjątkiem psów policyjnych, używanych dla celow służbowych, powinny być zaopatrzone w znaczki rozpoznawcze t. j. blaszkę metalową, przymocowaną do obroży, na której powinna być uwidoczniona nazwa powiatu i gminy oraz numer rejestracyjny i rok.

§ 6.

Znaczków rozpoznawczych dostarcza właściwy urząd gminy (magistrat) za opłatą. ustaloną i zatwierdzoną przez właściwą władzę nadzorczą.

§ 7.

W razie zgubienia znaczka posiadacz psa winien nabyć nowy u miejscowej władzy gminnej, która każde wydane znaczki uwidoczni w rejestrze.

§ 8.

Wszystkie psy, co do których nie zastosowano powyższych przepisów, a w szczególności psy biegające po ulicach, lasach, polach i drogach publicznych, będą chwytane i zgładzone pod dozorem miejscowej władzy gminnej (magistratu) w ciągu 48 godzin.

Na wyjątki może zezwolić władza administracyjna I-szej instancji pod warunkiem, że psy poddane będą obserwacji lekarza weterynaryjnego.

§ 9.

Zarządy gmin i Policja Państwowa powinny kontrolować przy każdej sposobności czy rozporządzenie niniejsze jest ściśle wykonywane.

§ 10.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia ulegną karze, przewidzianej w rozdziale VII-mym (art. 98—107) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie wojewody poleskiego z dnia 26. VI. 1929 r. Nr. VI/Wet. (Poleski Dziennik Wojewódzki Nr. 10, poz. 155 z dn. 29. VII. 1929 r.)

Nr. R. W. 2d.

Wojewoda Poleski

(—) Wacław Kostek-Biernacki.

58.

Zarządzenie wojewody poleskiego z dnia 16-go maja 1933 r. Nr. O. Org. 13 w sprawie utworzenia w urzędzie wojewódzkim poleskim w Brześciu n/Bug. wydziału komunikacyjno budowlanego.

§ 1.

Z dniem 16 maja 1933 roku tworzy się w urzędzie wojewódzkim poleskim w miejsce dotychczasowego wydziału VIII wydział komunikacyjno-budowlany (znak K).

§ 2.

Do zakresu działania tego wydziału będą należeć sprawy budowy i utrzymania dróg i mostów, ruchu drogowego, zarobkowego przewozu osób i towarów pojazdami mechanicznemi, opłat drogowych, turystyki, budowlane wraz z inspekcją budowlaną i zarządem gmachów państwowych, pomiarowe i grobownictwa wojennego.

§ 3.

Wydział komunikacyjno budowlany będzie się dzielił na 2 oddziały:

1) drogowy (znak KD).
2) budowlany (znak KB).

§ 4.

Zastępcą naczelnika wydziału komunikacyjno budowlanego będzie kierownik oddziału budowlanego.

§ 5.

Szczegółowy podział czynności oraz zakres aprobaty w wydziale komunikacyjno-budowlanym będzie uregulowany oddzielnem zarządzeniem.

Wojewoda Poleski
(—) Wacław Kostek-Biernacki.

59.

Zarządzenie wojewody poleskiego z dnia 16-go maja 1933 r. w sprawie organizacji wydziału dróg wodnych w urzędzie wojewódzkim poleskim w Brześciu n/B.

Zmieniając częściowo i uzupełniając zarządzenie moje z dn. 31 marca 1933 r Nr. O.Org 13 (Poleski Dziennik Wojewódzki z dn. 21 kwietnia 1933 r. Nr.7 poz. 41) postanawiam:

§ 1.

Wydział dróg wodnych jest powołany do załatwiania na obszarach, objętych właściwością miejscową podległych mnie państwowych zarządów wodnych, tych spraw wodnych, które należą do zakresu działania Ministra Komunikacji.

Z pośród tych spraw:

1) sprawy, należące do właściwości wojewody poleskiego t. j.: a) sprawy gospodarki wodnej, określone w § 5 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3. I. 1933 r. (Monitor Polski z dnia 6. IV. 1933 r. Nr. 80 poz. 103) na całym wymienionym wyżej obszarze oraz b) sprawy pozostałe (wodno prawne) na obszarze województwa poleskiego—załatwiać będzie wydział dróg wodnych pod względem technicznym prawnym;

2) sprawy należące do właściwości innych wojewodów załatwiać będzie wydział dróg wodnych na żądanie tych wojewodów pod względem technicznym.

§ 2.

Wydział dróg wodnych będzie dzielić się na oddziały:

1) oddział ogólny (znak D. W. O.)
2) oddział regulacji rzek (znak D. W. R.)
i 3) oddział nurtowo-mechaniczny (znak D. W. N.).

§ 3.

Szczegółowy podział czynności oraz zakres aprobaty w wydziale dróg wodnych będzie uregulowany oddzielnem zarządzeniem.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 kwietnia 1933 r.

Wojewoda Poleski
(—) Wacław Kostek-Biernacki.

60.

Okólnik wojewody poleskiego z dnia 16 maja 1933 r. w sprawie organizacji państwowych zarządów wodnych.

Do
Panów Kierowników Państwowych Zarządów Wodnych w Augustowie, Brześciu nB., Łucku, Pińsku i Słonimie.

O k ó l n i k Nr. 8.

Nawiązując do swego pisma okólnego z dn. 12. IV. br. Nr. O.Org. 13 urząd wojewódzki przesyła 3 odpisy zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 stycznia 1933 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o organizacji zarządu dróg wodnych, ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 6. IV. br. Nr. 80 poz. 103 do wiadomości i zastosowania.

Równocześnie w związku z tem zarządzeniem urząd wojewódzki poleca i wyjaśnia:

1) W miejsce dotychczasowej nazwy: „zarządy dróg wodnych“ obowiązuje obecnie nazwa: „państwowe zarządy wodne“.

2) Właściwość rzeczową P. Z W. określa § 3 cytowanego rozporządzenia.

3) Właściwość terytorjalną P. Z. W. określa § 2 cytowanego rozporządzenia.

4) Urzędem przełożonym nad P. Z. W. jest urząd wojewódzki poleski, który spełnia nadzór nad gospodarką i działalnością P. Z. W.

Do tego nadzoru powołane są przedewszystkiem organa wydziału dróg wodnych (pod względem technicznym i gospodarki) i wydziału ogólnego (pod względem rachunkowo-kasowym).

5) Nowe o dostosowanej nazwie godła i pieczęcie otrzymają P. Z. W. z urzędu wojewódzkiego poleskiego w najbliższych tygodniach. Również nadzory rzeczne, jazy i t. d. otrzymają w najbliższym czasie nowe godła.

Za Wojewodę
(—) *L. Witkowski*
Wicewojewoda

61.

Obwieszczenie wojewody poleskiego z dnia 21 maja 1933 r. o sprostowaniu błędu w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) prostuję następujący błąd:

W Poleskim Dzienniku Wojewódzkim z dn. 21 kwietnia 1933 r. Nr. 7 na str. 97 w pozycji 43 podano mylnie jako jedną z gmin wiejskich powiatu prużańskiego: „Horodeczno siedziba Szereszewo" winno być: „Horodeczno siedziba Szczerczewo".

wz. Wojewody Poleskiego
(—) *Witkowski*
Wicewojewoda.

62.

Ogłoszenie urzędu wojewódzkiego poleskiege o utworzeniu gromady „Chołopie" w gm. Iwacewicze pow. kosowskiego.

Starosta powiatowy w Kosowie-Poleskim zarządzeniem z dn. 20.IV.1933 r. Nr. II.1 na podstawie art. art. 68 i 71 rozporządzenia b. Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dn. 26.IX.1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 21 poz. 215) utworzył gromadę wiejską pod nazwą „Chołopie" o przestrzeni 88 ha w gm. Iwacewicze pow. kosowskiego.

63.

Ogłoszenie urzędu wojewódzkiego poleskiego zmian zaszłych w ruchu poszczególnych urzędów i agencyj pocztowych w kwietniu 1933 r.

I. Zaprowadzono służbę telefoniczną i telegraficzną w agencjach pocztowych:
1) Siemkowice pow. Wieluń.
2) Rozłucz pow. Turka.

II. Zaprowadzono jednorazowe urzędowanie w dni powszednie od godz. 8—15 i w dni świąteczne od 9—11 i 15—16 w agencji pocztowej w Lemieszewiczach pow. piński.

64.

Ogłoszenie urzędu wojewódzkiego poleskiego o mierniczych przysięgłych.

Decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wydaną w II instancji, Iwanow Sergjusz został pozbawiony prawa używania tytułu i wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego na okres jednego roku i 6 miesięcy licząc od dnia 29 kwietnia 1933 r.

65.

Protokół posiedzenia Komisji Polubownej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na rok 1933/34 w woj. poleskiem.

Posiedzenie odbyło się w Warszawie dnia 20 kwietnia 1933 r. pod przewodnictwem przedstawiciela Ministerstwa Opieki Społecznej p. Jana Gnoińskiego.

Związek Ziemian woj. poleskiego reprezentuje p. Ryszard Gerlicz i p. Władysław Froelich, Zw. Zaw. Rob. Rolnych Rz. P. — p. Marjan Nowicki.

Uzgodniono, że umowa poleska, obowiązująca na rok 1932/33 zostaje przedłużona na rok 1933/34, ze zmianą w art. 23, mówiącym o zwrocie kosztów leczenia. Artykuł ten otrzymuje brzmienie art. 24 orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalonego dla województw warszawskiego, lubelskiego, łódzkiego, białostockiego i kieleckiego na rok gospodarczy 1933/34.

Tekst umowy Poleskiej ze zmianą powyższą zostanie w całości ogłoszony, jako nowa umowa.

Warszawa, dn. 20.IV.1933 r.

(—) **J. Gnoiński.** (—) **R. Gerlicz.**
(—) **Wł. Froelich.** (—) **M. Nowicki.**

66.

Umowy zbiorowe ustalające warunki pracy i płacy w rolnictwie na rok służbowy 1933/34 na obszarze województwa poleskiego.

Umowa Nr. 1 dla ordynarjuszy.

Zasady ogólne.

§ 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony pracowników z normalną zdolnością do pracy fornali, parobków, ratajów, stróżów, głównych pastuchów, pomocników pastuchów, polowych, karbowych, włodarzy i gumiennych:

UWAGA 1. Karbowi, włodarze i gumienni otrzymują wynagrodzenie w wysokości conajmniej o 1 kwintal więcej od fornala.

UWAGA 2. Stangretów (forysiów) nie uważa się za fornali, o ile pełnią stale obowiązki przy koniach cugowych.

UWAGA 3. Inwalidzi pracujący narówni z pozostałymi pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce jak i w naturaljach. Inwalidzi o zmniejszonej zdolności do pracy mogą być godzeni na niższych warunkach.

§ 2. Umowa niniejsza obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się dnia 1 kwietnia 1933 roku, a kończy się dnia 31 marca 1934 r. Obie strony obowiązuje wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu wygaśnięcia niniejszej umowy, a najpóźniej dnia 31 grudnia 1933 r. Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 31 grudnia 1933 r. włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy o pracę, tejże nie przedłuża. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku nastąpić może na zasadzie orzeczenia Komisyj Rozjemczych lub też wyroków sądów państwowych, działających według obowiązującego prawodawstwa i według kompetencji.

UWAGA 1. W miejscowościach, gdzie warunki lokalne utrudniają przeprowadzki w terminie 1 kwietnia, rok służbowy może trwać od 1 stycznia do 31 grudnia z wypowiedzeniem na 3 miesiące.

UWAGA 2. Parobcy, rataje i pomocnicy pastuchów mogą być godzeni na okresy krótsze niż rok, przyczem wówczas obowiązuje dwutygodniowe wypowiedzenie.

§ 3. Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a robotnikami, regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:
1) pracodawcom wstrzymać świadczeń,
2) pracownikom przerywać pracy.

UWAGA. W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia w zbożu i w gotówce, w razie jednak wygrania sporu przez robotnika, pracodawca winien wydać wstrzymane świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 1 proc. od wstrzymanej należności.

§ 4. Umowa niniejsza, w myśl art. 18 ustawy z dn. 1.VIII.1919 r. w brzmieniu ogłoszonem w Dz. U. R. P. Nr. 90/1931 poz. 706, stanowi podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracownika mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy, są nieważne z wyjątkiem specjalnych wypadków, przewidzianych w tejże umowie.

§ 5. Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanej ordynarji i pensji wraz z potrąceniami oraz spisem powierzonych mu inwentarzy. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Pozatem pracodawca wydaje bezpłatnie robotnikom swego folwarku na ręce wybranego przez nich delegata jeden egzemplarz umowy na rok 1933/34.

UWAGA. Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane niż 10 dni.

§ 6. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynarjuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek.

Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywać się mogą na zasadzie osobnej umowy.

Czas pracy.

§ 7. Przeciętny czas pracy w rolnictwie w ciągu roku ustala się na 9 godzin 20 minut, przyczem rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli.

Robotnicy, pracujący w konie, mają być zwalniani przed południem wcześniej aniżeli inne kategorje robotników, a to tak, by obrządek inwentarza odbywał się w godzinach pracy.

Miesiąc	Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń	8—12	—	$1^1/_2$	$1^1/_2$ — 4.00	—
Luty	$7^1/_2$—12	—	$1^1/_2$	$1^1/_2$ — 5.00	—

Marzec	1—10 11—20 21—31	7—12	—	1½	1½ — 5.30 1½ — 6.00 1½ — 6.30	—
Kwiecień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1½ — 5.40 1½ — 7.00 1½ — 7.20	—
M a j	1—10 11—20 21—31	6—12	½	1½	1½ — 7.30 1½ — 7.50 1½ — 8.00	½
Czerwiec	1—10 11—20 21—30	6 -12	½	2	2 — 8.20 2 — 8.20 2 — 8.30	½
Lipiec	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2 — 8.30 2 — 8.30 2 — 8.00	½
Sierpień	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2 — 7.50 2 — 7.50 2 — 7.00	½
Wrzesień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1½ — 6.40 1½ — 6.20 1½ — 6.00	·
Październik	1—10 11—20 21—30	7—12	—	1½	1½ — 5.30 1½ — 5.20 1½ — 4.50	—
Listopad		7 —12	—	1	1½ — 4.15	—
Grudzień		8—12	—	1½	1½ — 3.45	—

Tabela ta jest ułożoną podług czasu słonecznego.

Za początek pracy rano i po południu uważa się wyjście z podwórza lub z naznaczonej zbiórki przed mieszkaniami pracowników, a za koniec zejście z pola. O ile pole leży dalej niż 2 km od podwórza, robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej 2-ch. W razach pilnej potrzeby powyższy podział rozpoczęcia i końca pracy oraz przerw jedzeniowych może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, by ogólna ilość godzin pracy pozostała ta sama. Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby, pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnem wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych. Do robotników pobierających wynagrodzenie za roboty, wykonane poza unormowanym wyżej czasem pracy, nie zaliczają się: pastusi, ich pomocnicy, rataje, stróże nocni i dozorcy, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają zakresu ich zwykłych obowiązków. Samowolne i nieuzasadnione opuszczanie roboty podczas godzin pracy oraz niestawienie się do pracy jest niedopuszczalne. Samowolne spóźnienie się jest niedopuszczalne i powoduje potrącenia w stosunku procentowym, jak przy nadgodzinach.

§ 8. Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy bez specjalnej dopłaty. Wstawanie do obrządku inwentarza oraz naszykowanie wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej, niż na dwie godziny przed rozpoczęciem pracy.

Obrok, siano i t p. karm dla inwentarza ma być przygotowany uprzednio w godzinach pracy, w miejscach na to przeznaczonych. Kolejne sypianie w nocy w stajni oraz dyżury w dnie świąteczne obowiązują wszystkich fornali i parobków bez specjalnej dopłaty.

Pastuch jest wolny od pracy co trzeci dzień świąteczny (niedziele i święta) i na ten czas zostaje zastąpiony przez innych wyznaczonych w tym celu pracowników.

Do siania nawozów sztucznych pracodawcy

dają pracownikom worki i dopłacają im od hektara 20 groszy. Prócz tego przy sianiu nawozów sztucznych gryzących, a zwłaszcza azotniaku wapna, nie mogą być zatrudnione kobiety, pracownicy zaś używani do ich siania, mają otrzymać ochraniacze na oczy.

§ 9. Stróże nocni mają codziennie wolny czas do zakończenia robót przedpołudniowych. W czasie przerwy obiadowej obowiązani są do stróżowania. Po przerwie zaś otrzymują czas wolny równy przerwie obiadowej, stosownie do tabeli czasu pracy (§ 7). Następnie stróże mogą być zatrudnieni przy robotach koło inwentarza, w domu i t. p. z wyjątkiem 4-ch miesięcy, listopada, grudnia, stycznia i lutego. W miesiącach zaś od 1 października do 31 marca stróż otrzymuje kożuch dworski na czas warty, która nie może zaczynać się wcześniej, niż o godzinie 18-ej (6-ej).

W majątkach, gdzie konie pasane są na pastwisku, fornale obowiązani są do kolejnego pasania koni w nocy bez specjalnej dopłaty lecz z warunkiem, że w dniu następnym zwolnieni zostaną od pracy do godziny 14-ej.

§ 10. Praca w dni świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych; w gorzelniach i krochmalniach, na żądanie pracodawcy, praca odbywa się zgodnie z ustawą sejmową z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7) po cenach o 100% wyższych od dziennego zarobku.

UWAGA. Za dnie świąteczne uważane są jedynie dnie uznane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej za dnie świąteczne.

§ 11. W dnie ulewne i wyjątkowej niepogody roboty w polu wykonywane być nie powinny.

Stosunek wzajemny.

§ 12. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową. Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, dążność do największej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzegania wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku, w szczególności ostrożne obchodzenie się z ogniem, jakoteż dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym.

Delegat nie może być gorzej traktowany od innych pracowników.

Warunki wynagrodzenia.

§ 13. Zgodnie z § 15 niniejszego działu robotnicy pobierają płacę w gotówce zdołu zależnie od umowy kwartalnie lub miesięcznie.

Jako podstawę do obliczenia pensji bierze się średnio-przeciętne ceny żyta, notowane na giełdzie warszawskiej loco stacja załadowania pomiędzy 20 a 25 włącznie ostatniego miesiąca przed wypłatą zmniejszone o 1 złoty.

Wypłata pensji winna następować niepóźniej, niż dnia 10 następnego miesiąca.

§ 14. Ordynarję wydaje się zgóry i to w pierwszych dwóch tygodniach kwartału lub miesiąca.

W razie niemożności wydania należnej ordynarji, z powodu wypadków losowych lub w terminie na 1 lipca, ustalenie terminu ma nastąpić w drodze bezpośredniego porozumienia stron. Zboże wydawane na ordynarję musi być zdrowe i dobrze oczyszczone w gatunku, jaki posiada majątek.

§ 15. W sprawie składu ordynarji postanawia się co następuje:

Fornale otrzymują:

w powiatach: Brześć, Prużany, Kobryń, Sarny, Stolin — ordynarji 1 kwintal pszenicy, 9 kwintali żyta i 2 kwintale jęczmienia;

w powiatach: Drohiczyn, Kosów, Kamień Koszyrski, Łuniniec i Pińsk — 1 kwintal pszenicy, 8 kwintali żyta i 2 kwintale jęczmienia.

Pensja we wszystkich powiatach wynosi rocznie równoważnik 3-ch kwintali żyta.

UWAGA. W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy, pracodawca może wydać zamiast 1 kwintala pszenicy 1 kwintal 25 kilogramów żyta, lub 80 kg grochu lub 1 kwintal gryki.

Parobcy samotni w wieku ponad lat 18 zdolni do wszelkich robót w polu, pracujący w konie i obrządzający je otrzymują: dworski stół w czeladnej kuchni lub ekwiwalent w wysokości 50 kg żyta miesięcznie oraz wynagrodzenie gotówkowe:

w powiatach: Brześć, Kobryń, Sarny, Prużany i Stolin — równoważnik w wysokości 90 kg żyta miesięcznie;

w powiatach: Drohiczyn, Kamień Koszyrski, Kosów, Łuniniec i Pińsk — w wysokości 85 kg żyta miesięcznie według cen miejscowych.

Pomocnicy pastuchów od lat 17 otrzymują w stosunku rocznym ordynarji 10 kwintali żyta, pensji równoważnik 2 kwintali żyta i prawo do do utrzymania jednej krowy lub ekwiwalent 120 litrów niezbieranego mleka, lub 1 kwintal żyta.

Wynagrodzenie powyższe jest obliczone rocznie. Przy godzeniu na okres krótszy wynagrodzenie oblicza się w odpowiednim stosunku.

Rataje pracujący w woły mogą być godzeni na czas krótszy, niż fornale, jednakże za czas, na który zostali zgodzeni, otrzymują wynagrodzenie nie mniejsze niż fornale, przyczem formę wynagrodzenia w naturaljach bądź też w gotówce pozostawia się do opólnego po-

rozumienia. Czas pracy ich zależny jest od miejscowych warunków gospodarczych, lecz pozatem ratajów obowiązuje pasenie wołów.

§ 16. Pracodawcy są uprawnieni do przemielania ordynarji na swój rachunek i wówczas z przewidzianej w § 15 ordynarji potrącają 1 kwintal żyta.

W wypadku dawania przemiału przez pracodawcę, pracownikom przysługuje prawo określenia, jaka ilość ordynarji ma być zmielona na pytel, razówkę i kaszę.

Przemielenie ordynarji winno być dokonane najdalej w ciągu pierwszego miesiąca kwartału, za który wydaje się ordynarję. Na rozkurz odlicza sobie młyn maksymum: przy razówce 2%, przy pytlu i kaszy 5%.

Pozatem pobieranie innych dopłat i miarek jest niedozwolone.

Ziemia pod ziemniaki.

§ 17. Fornal otrzymuje ziemi pod ziemniaki, len, kapustę i ogrodowiznę 46 arów 65 centarów, na ziemiach zaś drenowanych lub niewymagających drenowania 39 a 20 ca.

Wzamian gruntu mogą być wydawane, zależnie od umowy, gotowe ziemniaki czyste bez ziemi, przyczem oblicza się 1 kwintal ziemniaków za 1 ar 12 centarów pola na ziemiach lekkich lub wymagających drenowania, na ziemach zaś ciężkich i niewymagających drenowania 93 centarów pola.

Sadzenie ziemniaków winno odbywać się — jeżeli nie umówiono się inaczej w danym majątku — w połowie między początkiem, a końcem sadzenia ziemniaków dworskich. Pole przeznaczone pod ziemniaki powinno być w takiem samem stanowisku, jak pole przeznaczone pod ziemniaki dworskie. Przygotowanie mechaniczne ziemi pod ziemniaki i obróbka ich winny być takie same, jak ziemniaków dworskich. Zastrzega się, że wszystkie ziemniaki pracowników winny być zasadzone obok siebie w jednym miejscu, o ile obie strony nie postanowią inaczej,

O ile pracownik nie posiada sadzonek, może otrzymać takowe od pracodawcy w ilości potrzebnej do zasadzenia należnej roli wówczas z przewidzianej w umowie ilości; roli potrąca się ilość arów odpowiadających ilości wydanych kartofli.

Utrzymanie inwentarza.

§ 18. Fornale, główni pastusi, karbowi, włodarze i gumienni mają prawo trzymać dwie krowy z jednym przychówkiem do 2-miesięcy.

Jeżeli pracodawca stawia za warunek, by pracownik trzymał tylko jedną krowę, pracownik otrzyma 120 litrów mleka świeżego niezbieranego lub odszkodowanie w wysokości 1 kwintala żyta.

Utrzymanie dla bydła ma być latem na odpowiedniem pastwisku, takiem jak i dla bydła dworskiego, z wyjątkiem sztucznych pastewników i łąk kośnych, jednak niekoniecznie wspólnem.

Przy osobnem pastwisku daje pracodawca osobnego pastucha. Podczas miesięcy zimowych, t. j. w okresie stabulacji, otrzymują pracownicy na krowę po 8 kg 20 dkg sieczki i plew i 1 kg 64 dkg. koniczyny lub 2 kg siana; zamiast siana lub koniczyny można wydawać miesięcznie na każdą krowę 1 kwintal ziemniaków albo 1½ kwintala innych okopowych.

Zamiast wszystkich powyższych norm można wydawać dziennie na sztukę 8 kg. siana błotnego, jednak tego samego gatunku w jakim jest karmione bydło dworskie.

Zamiast dawek siana, albo koniczyny, albo okopowych pracodawca może wyznaczyć pracownikowi po 4 ary 60 centarów ziemi na każdą krowę łącznie położoną z odpowiednią działką pracownika pod ziemniaki. Słomę dla inwentarza otrzymują pracownicy w miarę potrzeby. Wprowadzenie do dworskiej obory nowej sztuki bydła nie może nastąpić bez poprzedniego zezwolenia pracodawcy lub jego zastępcy.

§ 19. Pracownik ma prawo trzymać dwie dorosłe sztuki trzody chlewnej w granicach istniejącego pomieszczenia w chlewach czeladnich. Trzymanie kur jest dozwolone, trzymanie zaś gęsi, kaczek, gąłębi, królików i t. p. zależy od obopólnej umowy.

Opał.

§ 20. Pracownik rodzinny, otrzymujący oddzielne mieszkanie, otrzyma 13 jednostek opałowych. Jednostka opałowa równa się:

10,2 metrów sześciennych przestrzennych torfu sztychlowego,

6,8 m^3 p. torfu deptanego,

5,1 m^3 p. torfu prasowanego,

2½ kwintalom węgla,

1 kupce gałęzi, wymiaru 1,75 m. szerokości 1,75 m. wysokości i 2 m. długości.

Przy wydawaniu opału w drzewie obowiązuje wydanie 12 metrów sześciennych przestrzennych drzewa szczapowego suchego. Przy czem 1 m^3 p. drzewa szczapowego równa się: 1,5 m^3 p. karpiny rąbanej lub 1,25 m^3 p. drzewa niesuchego.

Wybór materjału opałowego przysługuje pracodawcy. Zastrzega się jedwak, że conajmniej ¼ opału musi być wydana w szczapach.

Torf winien być wydawany w normalnie suchym stanie i przeciętnie dobrym gatunku.

Mieszkanie.

§ 21. Mieszkanie pracownika musi się składać conajmniej z jednej izby z podłogą drewnianą oraz komorą. Przepis ten nie dotyczy budynków przed 1927 r wzniesionych.

Izby winny być wytynkowane, a conaj-

mniej dokładnie wylepione ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach.

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, pracownik jest obowiązany wstawić ją w ciągu 2 ch tygodni; wapna niegaszonego do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie. Podłogi mają być położone i piece doprowadzone do porządku przed 1 listopada 1933 r. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy winni dbać, aby otoczenie mieszkań pracowników było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzień oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowemi lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia. Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości aniżeli 20 m. od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów w przeznaczone na to miejsca. W pobliżu mieszkań mają znajdować się zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości. które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości. Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach jak również przy mieszkaniach nowowybudowanych powinna być urządzona łaźnia. W innych majątkach, o ile tylko istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzenia kąpieli.

Pożądanem jest, aby pracodawcy mający w folwarku elektryczność wprowadzali ją do mieszkań pracowników. Koszty prądu płaci pracownik.

Pracownicy są obowiązani trzymać mieszkania w porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione.

Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy wprowadzeniu ma być zameldowany skład rodziny pracownika.

§ 22. Pracownik otrzymuje pomieszczenie na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła we wspólnej czeladnej oborze lub w specjalnie przeznaczonem na to budynku, oraz pomieszczenie dla dwóch sztuk trzody chlewnej i pomieszczenie na opał, nadto w miarę potrzeby słomę do sienników oraz w miarę możności ściółkę dla swego inwentarza, przyczem nawóz stanowi własność pracodawcy.

Ubezpieczenia.

§ 23. Do czasu wprowadzenia kas chorych pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza do folwarku. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę i aptekę pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, jeżeli stale pracuje w danym folwarku.

Koszty leczenia (z wyjątkiem wypadków nagłych) obciążają pracodawców tylko w tym wypadku, gdy pracownik leczy się bądź u lekarza wskazanego przez pracodawcę, bądź u lekarza powiatowego, a koszty szpitalne jedynie wówczas, gdy pracownik został skierowany do szpitala na skutek zarządzenia jednego z wyżej wymienionych lekarzy.

UWAGA: 1. W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza na podstawie powodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

UWAGA 2. Pracodawcy nie są obowiązani opłacać zabiegów techniczno-dentystycznych.

§ 24. Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych, na wypadek śmierci pracownika, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymać przez pół roku połowę pensji, połowę ordynarji, utrzymanie dla jednej krowy, pół ziemi pod kartofle, jak również możność korzystania ze wszystkich innych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie narówni z innymi pracownikami. Jeżeli rodzina zmarłego pracownika posiada 2 krowy, to druga krowa otrzymuje w lecie paszę na pastwisku, a w zimie sieczkę; o ile posiada jedną krowę a umowa przewiduje dodatek w mleku zamiast drugiej krowy, to dodatek ten zostaje obliczony w stosunku 10 litrów za każdy miesiąc, przepracowany od 1 kwietnia 1933 r. przez zmarłego pracownika. Jeżeli ziemniaki zostały zasadzone przed śmiercią ordynarjusza, rodzina zmarłego ma prawo do całego zbioru Na koszty pogrzebu otrzymuje nadto tytułem zapomogi 20 złotych i trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny — równoważnik w gotówce.

UWAGA. Mieszkający razem członkowie rodziny zmarłego pracownika korzystający z powyższej zapomogi, nie mogą chodzić do roboty poza obrębem folwarku, jeżeli przed śmiercią ordynarjusza stale się do niej zobowiązali. Wynagrodzenie członków rodziny zmarłego ordynarjusza za pracę nie może być niższe od cen obowiązujących w folwarku dla danej kategorji robotników.

§ 25. Na wypadek śmierci żony pracownika otrzyma on tytułem zapomogi 15 złotych, na wypadek śmierci dziecka — 10 złotych. We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma także trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

§ 26. Na wypadek kalectwa lub śmierci

robotnika, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik ewentualnie jego rodzina korzysta ze świadczeń, przewidzianych ustawą z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148).

§ 27. W celu uniknięcia nieszczęśliwych wypadków mają być wprowadzone ochraniacze przy wszystkich tych maszynach, do których zastosować się dadzą.

§ 28. Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wręczać konotatek tym rocznie ugodzonym pracownikom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub jego gospodarki 25 lat.

Tytułem do zwolnienia tej kategorji pracowników nie może być niezdolność do pracy z tytułu starości, lecz przewinienia służbowe.

Pracownicy, objęci niniejszym paragrafem, obowiązani są do wykonywania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy pomimo przepracowanych 25 lat

W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości robotnik nie jest obowiązany do pracy i tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone, nie niżej jednak, jak do połowy.

Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia ciąży na pracowniku.

§ 29. Rezerwistom, powołanym na ćwiczenia lub w razie mobilizacji wydaje się świadczenia, zgodnie z obowiązującemi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy (dla § 28 niniejszej umowy).

Urlopy.

§ 30. Pracownik otrzymuje w ciągu roku 10 dni urlopu w dni nieświąteczne, bez potrącenia świadczeń. Pracownik może zażądać w czasie zimy urlopu nieprzerwanego do trzech dni, przytem jednocześnie nie więcej niż jeden z folwarku.

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumienie z pracodawcą, z wyjątkiem wyjazdów spowodowanych pisemnem wezwaniem związków zawodowych w tych bowiem wypadkach pracodawca winien zgodzić się na zapropowany dzień urlopu.

W czasie pilnych robót, jak: siewy, żniwa, sianokosy i kopanie, urlopy mogą być wydawane w wypadkach wyjątkowo pilnych. Wyjazdy na skutek wezwań urzędów państwowych nie są wliczane do urlopów. O ile pracodawca zgadza się na łączne dwa lub trzy urlopy, które obejmują jedno święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Pozatem odchodzącemu robotnikowi należy się 6 dni wolnych na wyszukanie pracy.

Strawne.

§ 31. Pracownikowi, wysłanemu w drogę, należy się tytułem strawnego za całą dobę 1.50 zł.

W drodze godziny pracy nie obowiązują.

Furmanki.

§ 32. Pracownicy otrzymują:

1) zbiorową furmanką do jednego z najbliższych młynów;

2) do zwózki w dni powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku;

3) po duchownego, z chrztem, ślubem i pogrzebem.

Fornalowi, jadącemu wysyłaną w interesie pracowników furmanką, w dni powszednie czy też świąteczne, nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie, jak też za kolejne wyjazdy w dni świąteczne po doktora, do kościoła i t. p.

Za wyjazdy, noszące wyraźnie charakter wyjazdów prywatnych pracodawcy poza godzinami służbowemi, robotnik otrzyma 1 zł. a w dni świąteczne 2 zł.

Pracownicy otrzymują furmankę po lekarza i akuszerkę oraz wspólną:

1) jedną na kwartał do najbliższego miejsca, w którem odbywa się jarmark;

2) jedną na kwartał w dzień świąteczny wybrany przez pracowników do najbliższego miasta, względnie stacji kolejowej.

UWAGA: W razie nieuzasadnionej odmowy dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym, pracownikom przysługuje zwrot faktyczny kosztów na wynajętą furmankę; za uzasadnioną odmowę uważa się wyjątkową niemożność gospodarczą dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym.

Umowa Nr. 2 dla rzemieślników folwarcznych.

§ 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony: kowali, stelmachów, stolarzy, ślusarzy, mechaników, szoferów folwarcznych, ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p. stałych wykwalifikowanych robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych.

§ 2. Obowiązują następujące paragrafy umowy Nr. 1, ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy: 3, 4, 5, 7, 10, 12, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24. 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32.

Paragrafy 7 i 10 umowy Nr. 1, ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszi uwaga 2 niniejszego paragrafu nie tyczy siy ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p., charakter zajęcia których powoduje konieczność wykonywania pewnych czynności poza ustalonym czasem pracy dziennej.

UWAGA 1. W mieszkaniach dwuizbowych normy opału podnoszą się o 30%.

UWAGA 2. § 7 umowy Nr. 1 ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarju-

szów obowiązuje z tą różnicą, że rzemieślnik za godziny nadliczbowe otrzymuje wynagrodzenie o 50% większe.

UWAGA 3. § 17 umowy Nr. 1, ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszów, obowiązuje z tem, że pracodawca ponosi koszty przemiału, lub wzamian dodaje 10% ordynarji w życie.

§ 3. Paragraf 2 umowy Nr. 1, ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy, obowiązuje z wyjątkiem terminu rozpoczęcia roku służbowego, który to termin uzależnia się od istniejących zwyczajów stosownie do danego fachu.

§ 4. Pracodawcy nie są uprawnieni do samowolnej zamiany pewnych świadczeń w naturze na inne, jeżeli jednak warunki gospodarcze wymagają tej zamiany, może ona być dokonana przez bezpośrednie porozumienie stron, przy pośrednictwie Inspektora Pracy, wreszcie w drodze rozjemczej.

§ 5. Wynagrodzenie rzemieślników wykwalifikowanych w gotówce i naturaljach wynosi o 50% więcej od wynagrodzenia fornala; wynagrodzenie zaś rzemieślników niewykwalifikowanych nie może być niższe od wynagrodzenia fornala.

67.

Umowa zbiorowa ustalająca warunki pracy i płacy dozorców domowych miasta Pińska na rok służbowy 1933/34, zawarta w komisji polubownej do spraw dozorców domowych m. Pińska

Zasady ogólne.

§ 1.

Umowa niniejsza obowiązuje od dnia 1-go maja 1933 r. do dnia 30 kwietnia włącznie 1934 r.

§ 2.

Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości m. Pińska, z drugiej strony zatrudnionych przez nich dozorców domowych.

Za dozorcę domu uważa się osobę bez względu na płeć (z wyłączeniem dziewcząt i chłopców do ukończonych 18 lat), której właściciel lub rządca domu poruczył na stałe nadzór nad domem i utrzymanie w nim porządku i która to osoba poświęca całkowicie czas i pracę powierzonej jej pieczy posesji nie mając poza jej obrębem ani stałej, ani doraźnej pracy bez zgody właściciela nieruchomości.

§ 3.

Umowa niniejsza stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 394 i Dz. U. R. P. Nr. 90/31 poz. 706), rozszerzonej przez ustawę z dnia 23 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8 poz. 53) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych.

Indywidualne umowy pracy zawierające warunki dla dozorcy mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy, są nieważne i ulegają na żądanie dozorcy domowego zastąpieniu przez warunki określone niniejszą umową.

Zobowiązania właścicieli nieruchomości miejskich, wynikające z tytułu dotychczasowych umów indywidualnych, a korzystniejsze od postanowień niniejszej umowy, pozostają w mocy.

§ 4.

Wszystkie indywidualne lub zbiorowe zatargi, powstałe na tle niniejszej umowy, podlegają rozpoznaniu i orzecznictwu komisji rozjemczej, powołanej na mocy ustaw z dnia 1 sierpnia 1919 r. oraz 23 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8 poz. 53) lub właściwym sądom państwowym w/g kompetencji.

Do czasu załatwienia zatargu przez właściwą władzę właścicielowi nie wolno zrywać umowy służbowej, wydalić dozorcy, ten zaś ostatni nie może opuszczać pracy, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § § 7, 8 i 9 niniejszej umowy.

Zawarcie i rozwiązanie umowy o pracę.

§ 5.

1) Umowę o pracę zawiera się bądź na piśmie, bądź ustnie, bądź też przez dopuszczenie dozorcy do pracy.

2) Właściciele nieruchomości winni przyjmować dozorców w miarę możności z pośród bezrobotnych, zarejestrowanych w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy.

3) Pierwszy miesiąc pracy dozorcy stanowi okres próbny.

Praca w okresie próbnym zalicza się do okresu pracy dozorcy.

§ 6.

Niezwłocznie po upływie okresu próbnego (§ 5) właściciel nieruchomości lub jego zastępca winien wydać dozorcy książeczkę obrachunkową, zawierającą wyszczególnienie obowiązków dozorcy, spis powierzonych mu inwentarzy oraz kontrolę wydawanej pensji. Drugi egzemplarz książeczki obrachunkowej właściciel przechowuje u siebie. Oba egzemplarze książeczki obrachunkowej winny być podpisane przez strony. Wzamian za książeczkę obrachunkową, złożoną przez dozorcę u właściciela, celem dokonania w niej zapisów, właściciel winien wydać dozorcy drugi egzemplarz książeczki, przechowywany u siebie.

§ 7.

Umowa o pracę rozwiązuje się:

1) w okresie próbnym każdej chwili przez którąkolwiek ze stron bez uprzedniego wypowiedzenia,

2) po upływie jednego miesiąca od wypowiedzenia umowy przez właściciela nieruchomości, względnie przez dozorcę domu,

UWAGA: 1. Wypowiedzenie umowy o pracę przez właściciela może być uskutecznione wyłącznie na piśmie i przytem tylko: albo przez adnotację w książeczce obrachunkowej, albo przez wezwanie notarjalne, albo za pośrednictwem Związku Właścicieli Nieruchomości.

UWAGA; 2. Jeżeli właściciel nieruchomości wypłaci dozorcy domowemu, odszkodowanie w wysokości miesięcznej pensji wraz ze wszystkimi umówionemi świadczeniami, dozorca powinien w ciągu dwóch tygodni opuścić służbę i mieszkanie.

3) W razie wcielenia dozorcy, jako poborowego do służby wojskowej.

UWAGA: Powołanie na ćwiczenia wojskowe, nie może być powodem do rozwiązania umowy, jednak pod warunkiem zastępstwa z ramienia dozorcy.

4) w skutek śmierci dozorcy.

UWAGA: W razie śmierci dozorcy domowego stosunek służbowy rozwiązuje się automatycznie, jednak rodzina zmarłego, stale z nim zamieszkała, ma prawo zajmowania dotychczasowego mieszkania jeszcze przez okres sześciu tygodni, pełniąc obowiązki zmarłego dozorcy i pobierać całkowite wynagrodzenia, przysługujące dozorcy.

§ 8.

Umowa o pracę między stronami ulega rozwiązaniu bez uprzedniego wypowiedzenia, jak również wypłacenia odszkodowania, drogą odnośnego wyroku Sądu, względnie umowy Komisji Rozjemczej w/g kompętencji w wypadku powołania się przez strony na ważne ku temu powody.

1) Ważne powody, upoważniające właściciela nieruchomości do rozwiązania stosunku najmu, zachodzą w szczególności.

a) jeśli dozorca lub mieszkający z nim członek rodziny dopuści się czynu karygodnego przeciwku życiu, zdrowiu, majątkowi lub moralności, który zdolny iest spowodować utratę zaufania do niego jako dozorcy.

b) jeśli dozorca przez grube niedbalstwo wyrządzi szkodę domowi lub właścicielowi domu, względnie o ile systematycznie zaniedbuje swoje obowiązki, wskazanie w umowie niniejszej.

c) jeśli dozorca zostanie aresztowany na skutek prawomocnego orzeczenia władz administracyjnych lub sądowych.

2) Dozorca domu może zerwać umowę najmu bez wypowiedzenia z prawem żądania od właściciela nieruchomości odszkodowania w wysokości miesięcznych poborów;

a) jeżeli pracodawca dopuszcza się czynnych zniewag lub ciężkiej obrazy czci względem dozorcy lub jego członków rodziny.

b) jeśli pracodawca lub mieszkający z nim członek rodziny usiłują nakłonić dozorcę lub członków jego rodziny do czynów nieobyczajnych lub przeciwnych prawu.

c) jeśli pracodawca bezprawnie zatrzymuje dozorcy należną zapłatę więcej niż dwa tygodnie ponad termin płatności lub narusza inne istotne postanowienia umowy.

d) jeśli pracodawca przy wypłacie pensji nie wpisał sumy należnej do książeczki obrachunkowej (§ 6) i nie wydał tej ostatniej na ręce dozorcy.

Pozatem dozorca domu może zerwać umowę najmu bez wypowiedzenia i bez prawa żądania odszkodowania, jeśli bez oczywistej szkody dla swego zdrowia nie może pełnić obowiązków dozorcy.

§ 9.

Właściciel nieruchomości obowiązany jest niezwłocznie po rozwiązaniu stosunku na mu wydać świadectwo dozorcy na jego żądanie. Świadectwo powinno zawierać dane, dotyczące rodzaju i czasu zatrudnienia dozorcy u danego właściciela nieruchomości. Temu ostatniemu nie wolno umieszczać w świadectwie żadnych znaków i uwag.

Obowiązki dozorcy domowego.

§ 10.

1) Dozorca jest obowiązany dbać o powierzony sobie w opiekę dom z oględnością i uczciwością, powinien o wszelkich świadomych mu zaszłych lub grożących uszkodzeniach domu, z których mógłby powstać uszczerbek dla właściciela domu lub osób trzecich, bądź na zdrowiu, bądź na majątku, bezwłocznie donieść właścicielowi domu lub jego zastępcy.

2) Powinien możliwie zapobiedz wszelkim uszkodzeniom domu lub jego urządzeń przez mieszkańców lub osoby trzecie spowodowanym i dopilnować aby w domu przestrzegano przepisów regulaminu domowego, wydanego przez właściciela domu, lub powołane władze.

3) Wykonywać sumiennie i troskliwie wszystkie rozporządzenia i polecenia, wydane przez właściciela domu lub jego zastępcę, dotyczące obsługi nadzoru i zarządu domem oraz przestrzegać przepisów obowiązku meldowania właścicielowi domu, względnie jego zastępcy o osobach wprowadzających się lub wyprowadzających się z domu wraz z odnoszeniem zameldowań do magistratu.

4) Obowiązkiem dozorcy jest czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańców i wzywanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa.

5) Dozorca winien dbać o czystość wszystkich dostępnych części domu, a więc: wjazdu, bram, sieni, klatek schodowych, strychu, piwnicy, wychodków, podwórza oraz innych ubikacyj dostępnych dla publicznego użytku.

6) Dozorca winien utrzymywać czystość i porządek na podwórzu, chodniku, jak również na ulicy przed domem, wyrąbywać lód, usuwać śnieg, błoto, posypywać chodniki piaskiem etc. z uwzględnieniem przepisów policyjno sanitarnych.

7) W razie epidemji winien dozorca ściśle zastosować się do poleceń władz sanitarnych co do utrzymywania czystości i porządku, lub przeprowadzenia dezynfekcji w domu i ubikacjach pomocniczych. O przeszkodach w wykonywaniu tych zleceń winien dozorca donieść właścicielowi lub jego zastępcy.

8) Dozorca winien czuwać nad należytem oświetleniem tych części domu które w myśl regulaminu mają być oświetlone.

9) Powinien dbać o całość urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, elektrycznych, dzwonków od bram oraz innych urządzeń publicznych, znajdujących się w domu i wogóle ściśle przestrzegać regulaminów o porządku, wydanych przez magistrat lub władze państwowe.

10) Do obowiązków dozorcy należy również otwieranie bramy w porze, w której brama, według przepisów policyjnych, winna być zamknięta.

UWAGA: 1 Dozorca otrzymuje od właściciela domu narzędzia, niezbędne do pracy jak to; taczkę, drąg żelazny, miotły, łopatę, skrobaczkę, polewaczkę, wapno do dyzynfekcji oraz materjały do oświetlania domu. Właściciel domu obowiązany jest przeznaczyć osobną ubikację, w celu przechowania powyższych narzędzi i materjałów. Dozorca domowy powinien wszystkie narzędzia utrzymywać w należytym porządku.

UWAGA: 2. Odpowiedzialność przed władzami za niewykonanie obowiązków w § 10 przytoczonych ponosi właściciel domu, w wypadkach jednak stwierdzenia winy dozorcy, ten ostatni.

UWAGA: 3. Wszelkie czynności dozorcy związane z jego stanowiskiem, może wykonywać sam dozorca lub w jego zastępstwie, zdolni do tej czynności członkowie jego rodziny.

UWAGA: 4. W razie choroby dozorcy domowego, nie przekraczającej okresu 3 miesięcznego, obowiązki jego pełnią zdolni do pracy członkowie jego rodziny lub zastępca, powołany przez dozorcę domowego za zgodą właściciela i płatny przez dozorcę. Dozorca zaś domu otrzymuje w czasie choroby w całości płacę, niniejszą umową przewidzianą, od właściciela domu, niezależnie od zasiłku Kasy Chorych.

§ 11.

Żona dozorcy lub członkowie rodziny nie są obowiązani do wykonywania osobnych posług lub robót domowych na rzecz właściciela domu lub jego zastępcy. Usługi takie mają być przedmiotem odrębnych indywidualnych umów.

Wzajemne stosunki.

§ 12

Właścicieli oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie dozorcy i ścisłe przestrzeganie wszystkich warunków umowy.

Dozorcy oraz członków ich rodziny, zamieszkujących razem, obowiązuje grzeczność również wobec właścicieli i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie warunków umowy, pilne i sumienne spełnianie obowiązków i stosowanie się do wszystkich zarządzeń właścicieli lub zastępców ich, jeżeli takowe odnoszą się do wykonywania obowiązków służbowych.

Mieszkanie.

§ 13.

Dozorcy domu należy się bezpłatnie mieszkanie wraz z opałem i światłem możliwie blisko obsługiwanej posesji. Mieszkanie powinno być w stanie całkowicie używalnym. Dozorca obowiązany jest utrzymywać mieszkanie w porządku. Trzymanie żywego inwentarza w ubikacjach przy domu, tam gdzie ku temu nie stoją na przeszkodzie przepisy policyjno-sanitarne, może mieć miejsce jedynie za zgodą właściciela domu.

Bez zgody właściciela domu dozorca nie może przyjmować do swego mieszkania sublokatorów.

UWAGA: 1. Właściciele nieruchomości zaliczonych do grupy III-ej zwolnieni są od obowiązku udzielania dozorcy mieszkania.

UWAGA: 2. W razie niemożności z braku lokali udzielenia dozorcy mieszkania właściciel nieruchomości płaci dozorcy ekwiwalent w wysokości 20% jego miesięcznego wynagrodzenia, wnosząc o powyższem adnotację do książeczki obrachunkowej (§ 6).

Ubezpieczenia i urlopy.

§ 14.

1) Każdy dozorca winien być ubezpieczony na wypadek choroby w Kasie Chorych.

2) Dozorcy domowi mają prawo do korzystania co rok z płatnego, nieprzerwanego urlopu w wysokości 8 dni po roku pracy i 15 dni po trzech latach pracy.

UWAGA: Na czas swego urlopu dozorca powinien powierzyć wykonywanie swoich czynności bądź dorosłemu członkowi

swej rodziny, bądź innej osobie za zgodą właściciela nieruchomości i płatnej przez tegoż ostatniego. Zastępcę obowiązują przepisy § 10 niniejszej umowy.

§ 15.

Posesje przy ulicach, placach, zaułkach w m. Pińsku w/g płacy dla dozorców domowych są zaliczone do następujących trzech grup:

I. Grupa.

Ul. Kościuszki, Plac 3-go Maja, Rynek, Brzeska do przejazdu, Nadbrzeżna, Barnardyńska, Marszałka Piłsudskiego od 3-go Maja do przejazdu kolejowego, Dominikańska, Hończarska, Karolińska i Gen. Krajowskiego.

II. Grupa.

Ul. Listowskiego, Pereca i wszystkie pozostałe brukowane ulice m. Pińska.

III. Grupa.

Wszystkie ulice niebrukowane.

Domy m. Pińska w/g płacy dla dozorców domowych są zaliczone do następujących 3-ch kategoryj:

Kategorja A.

Domy piętrowe, jak również domy lub posesje o dwóch frontach, w których mieszczą się instytucje lub przedsiębiorstwa (składy, sklepy, banki, garaże przemysłowe, hotele, restauracje, jadłodajnie, piwiarnie, teatry, kina, fabryki, stajnie, krowiarnie i t. p.).

Kategorja B.

Domy parterowe, w których mieszczą się instytucje lub przedsiębiorstwa wyżej wyszczególnione pod kat. A. oraz domy piętrowe nie posiadające powyższych instytucyj i przedsiębiorstw.

Kategoria C.

Domy parterowe, nieposiadające instytucyj ani przedsiębiorstw.

§ 16.

Za czynności związane ze stanowiskiem dozorcy otrzymuje tenże oprócz świadczeń wykazanych w § 13 niniejszą umową następujące wynagrodzenie płatne miesięcznie z dołu, zgodnie z § 15 niniejszej umowy i na zasadzie zaliczenia, ulic, placów i zaułków m. Pińska do 3-ch grup, zaś posesyj przy tychże do 3-ch kategoryj A, B i C.

Grupa I.			Grupa II.			Grupa III.		
Kat. A.	Kat. B.	Kat. C.	Kat. A.	Kat. B.	Kat. C.	Kat. A.	Kat. B.	Kat. A.
zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.
70. 00	55. 00	40. 00	45. 00	35. 00	30. 00	25. 00	20. 00	15. 00

Pińsk 1-go maja 1933 roku.

Przewodniczący Komisji Polubownej Inspektor Pracy 37 Obwodu.

(—) *Jakóbkiewicz*

CZŁONKOWIE:

Delegaci Związku Właścicieli Nieruchomości w Pińsku:

(—) *Buszkin* (—) *A. Klekowski*

Delegat Stowarzyszenia Właścicieli domów, wybudowanych na cudzych gruntach woj. poleskiego w Pińsku:

(—) *Józef Gogan*

Delegaci Związku Zawodowego Dozorców domowych i Służby domowej Oddział w Pińsku:

(—) *Filip Lewczuk,* (—) *Antoni Łazar,* (—) *Jegorow Konstanty.*

68.

Ogłoszenie poleskiego okręgowego urzędu ziemskiego o zamknięciu postępowania scaleniowego.

Poleski okręgowy urząd ziemski w Brześciu n/B. na zasadzie p. f. art 36 ustawy z dn. 31.VII.1923 r. (Dz. U.R.P. z 1927 r. Nr. 92 poz. 833) oraz p. 4 § 59 rozporządzenia Ministrów Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dn. 27.VIII 1928 r. (Dz. U.R.P. Nr. 87 poz. 763) podaje do publicznej wiadomości, że zostało zamknięte postępowanie scaleniowe gruntów wsi:

1) Hoszewo, gm. Chomsk, pow. drohickiego.

2) Raczki, gm. Żabinka, pow. kobryńskiego.

3) Stryje, gm. podoleskiej, pow. kobryńskiego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Opłaty za leczenie szpitalne.

OGŁOSZENIE.

Zgodnie z art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 III-1928 r. (Dz. Ust. Nr. 38 poz. 382) Wydział Powiatowy Sejmiku w Łunińcu podaje do ogólnej wiadomości uchwałę Sejmiku z dn. 20 lutego 1933 r. zatwierdzoną reskryptem Pana Wojewody Poleskiego z dn. 14.IV.33 r. Nr. S. F. 7 w sprawie ustalenia na rok budżetowy 1933/34 opłat dziennych za leczenie w Szpitalu Sejmikowym w Łunińcu.

Opłata dzienna	Zł. 8,00
w odniesieniu do chorych:	
chirurgicznych	Zł. 9,60
zakaźnych	Zł. 2,50

Regulacja hipotek.

OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Pińsku obwieszcza, że niżej wymienione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki

na dzień 7 września 1933 roku.

1/8547. Działka ziemi nadziałowej w ur. „Uzkie" przy wsi Stare-Klonki w gm. Janów pow. drohickim, o powierzchni około 3 ha 2775 mtr. kw., nabyta przez Romana Wojtowicza od Emiljana Pereszczuka.

2/8548. Nieruchomość w Pińsku przy zbiegu ulic Portowej i Młynarskiej pod Nr. 5/5, o powierzchni 569 mtr. kw. przyznana Sorze-Lei Kuźniecowej z mocy przedawnienia.

3/8549. Parcela gruntowa Nr. 67 z folwarku Aleksandrowo w gm. Wiczówka pow. pińskim o powierzchni około 10,91 ha — adjudykowana na własność Wileńskiego Banku Ziemskiego z posiadania Stefana Poluchowicza.

4/8550. Parcela gruntowa Nr. Nr. 71 i 104 z folwarku Aleksandrowo w gm. Wiczówka pow. pińskim, o powierzchni ogólnej 16,59 ha, adjudykowane na własność Wileńskiego Banku Ziemskiego z posiadania Gustawa Szulca.

5/8574. Działka gruntowa Nr. 1 z folwarku Lisowicze w gm. Chorsk, pow. stolińskim, o powierzchni 3 ha 2775 mtr. kw. nabyta przez Bazylego Szpakowskiego od Karola Radziwiłła.

6/8575. Nieruchomość w Pińsku przy ulicy Lewkowskiej pod Nr. 11 (dawniej — przy Lewkowskim zaułku pod Nr. 13) o powierzchni około 928,61 mtr. kw. nabyta przez Jana i Annę małżonków Aleksiejewowych z posiadania Nadziei Lewkowskiej.

7/8576. Parcela gruntowa Nr. 9 z folwarku Aleksandrowo w gm. Wiczówka pow. pińskim, o powierzchni 10,93 ha, adjudykowana na własność Wileńskiego Banku Ziemskiego z posiadania Jana Sznejdera.

8/8584. Jedna czwarta część nadziału włościańskiego w dwóch działkach w uroczyskach „Kolozeńskie i Mochre" przy wsi Mochre, w gm. Brodnica pow. pińskim o powierzchni około 11 ha, stanowiąca własność w $^{13}/_{20}$ częściach z działki w ur. „Mochre" Aleksandra Samujlika, zaś w pozostałej części, oraz działka z ur. Kolozeńskie Jakóba Pawlukowca.

9/8585. Wschodnia część działki ziemi nadziałowej w uroczysku „Podhaje" przy wsi Połtaranowicze, w gm. Zabczyce, pow. pińskim, o powierzchni około 1 ha, nabyta przez Jana Kozaka od Teodora Denismana.

10/8591. Dwie działki ziemi nadziałowej w urocz. „Połosa" i „Bahon" przy wsi Bielinek, w gm. Braszewicze, pow. drohickim, o powierzchni ogólnej około 2,4581 ha — nabyta przez Makara Czapko od Akuliny Derkacz.

11/8602. Działka gruntowa Nr. 3 z maj. Huta w gm. Osowce, pow. drohickim, o powierzchni 3 ha 4741 metr. kw. nabyta przez Grzegorza Rusaka od Eljasza Katerynicza.

12/8603. Obszar scalonych gruntów: osady Murawin, wsi Murawin i wsi Kalec-Murawin, w gm. Moroczno, pow. pińskim o ogólnym obszarze 1612 ha 8157 mtr. kw.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa pod skutkami prekluzji.

Pińsk, dnia 19 maja 1933 roku.

Pisarz Hipoteczny
(—) S. Kwiatkowski.

OGŁOSZENIE.

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Grodnie na powiaty grodzieński, prużański i kosowski obwieszcza, że niżej wyszczególnione dobra nieruchome zostały wywołane do pierwiastkowego zaprowadzenia hipoteki w następującym terminie:

11 września 1933 roku.

1. $^1/_3$ część uczątska ziemi nadziałowej, położona w obrębie gruntów nadziałowych wsi Michałki, gminy siechniewickiej, (dawniej czerniakowskiej) powiatu prużańskiego, województwa poleskiego zawierająca powierzchni 5 dzies. $1082^1/_2$ sąż. kw. czyli około 5 ha 9542 m. kw. składająca się z 40 oddzielnych działek nabyta przez Bazylego Judczyca od Grzegorza Zielonka, — hip. Nr. 7644.

2. Nieruchomość w mieście Prużanie przy ulicy 3-go Maja (dawniej Sadowej) pod Nr. 1 zawierająca powierzchni 487 saż. kw. kw. $1^1/_2$

arsz. kw. czyli 2220 m. kw. stanowiąca własność Stefana i Antoniny małżonków Pliszka, dawniej Ludwiki Czudowskiej — hip. Nr. 7968.

W oznaczonym wyżej terminie osoby interesowane winny się zgłosić do Wydziału Hipotecznego w Grodnie z dowodami swych praw rzeczowych do tych nieruchomości pod skutkami prekluzji przewidzianemi w art. 153 Ust. Hip. z roku 1919.

Grodno, dnia 11 maja 1933 roku.

(—) Cz. Rosiński
Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Grodnie.

OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny w Brześciu nad Bugiem Sądu Okręgowego w Pińsku obwieszcza, że niżej wymienione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki

Na dzień 25 października 1933 roku.

1|5827. Nieruchomość w m. Brześciu n.B. przy zbiegu ulic Kobryńskiej i Szpitalnej Nr. Nr. 142/122 powierzchni 1076,95 mtr. kw. nabyta przez Anastazję Struniewską od Pawła i Olgi małż. Paszkiewiczów;

2|5828. Obszar scaleniowy wsi Stryje gm. Podolesie, pow. Kobryń powierzchni 1071,3753 ha.

3|5830. Nieruchomość w m. Brześciu n.B. przy ul. Kościuszki pod Nr. 32^1 powierzchni 292 mtr. kwd. nabyta przez Nisena Szterna od Chaima-Dawida Lewinbauma;

4|5831. Obszar scaleniowy wsi Alwus, gm. Wierzchowice, pow. brzeski powierzchni 362,3386 ha;

5|5832. Działka gruntu w urocz. „Stary Dwór“ z folw. Lipowo, gm. Horodec, pow. Kobryń powierzchni 5,4480 ha nabyta przez Pawła Braszczuka od Chaji Jurozdzickiej;

6|5835. Obszar scaleniowy wsi Derewna, gm. Dziatkowicze, pow. Kobryń powierzchni 1303,6467 ha;

7|5836. Działka gruntu w urocz. Natoki we wsi Komarówka, gm. Domaczewo, pow. brzeskiego powierzchni 7145 mtr. kw. nabyta przez Michała Finikowa od Tadeusza Mordasewicza;

8|5837. Parcele gruntowe Nr. 1, 2 i 3 z maj. Puhaczewo-Józefpol vel Józefin, gm. Kamienica-Żyrowiecka, pow. brzeskiego powierzchni 10,9994 ha nabyta przez Michała Leszczyńskiego od Michaliny-Feliksy Leśniewskiej;

9|5842. Obszar scaleniowy wsi Barany, gm. Oziaty, pow. Kobryń, powierzchni 243,5177 ha;

10|5845. Działki gruntowe Nr. Nr. 1, 9 i 10 z folw. Dywin, z maj. Dywin-Paulinowo, pow. Kobryń powierzchni około 64 dzies. 7 sażni kw. należąca do Mitrofana, Senklity, Trofima, Siemiona, Emiljana i Stefana Łozowskich i innych.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny się zgłosić pod skutkami prekluzji.
m. Brześć n.B., dnia 23 maja 1933 r.

Pisarz Hipoteczny
(—) Leopold Dmowski.

Zaginione (zniszczone, skradzione) dokumenty i przedmioty.

(Po raz 1-szy).

Umowa kupna ziemi od Wasilewicza Karpa mieszkańca wsi Stoszany własność Androsiuka Grzegorza (68).

Zaświadczenie Komisji Poborowej w Łunińcu z 1927 r. L. listy pobor. Nr. 312 o zaliczeniu do kategorji B na imię Werenicza Michała (B).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Sieradz na imię Owczarka Józefa rocz. 1902 (B).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Łuniniec na imię Kononowicza Bazylego rocz. 1894 (B).

Spaliła się książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Łuniniec roczn. 1903 na imię Chilutycza Pawła, dowód tożsamości konia ser. E Nr. 896727 własność Chilutycza Pawła (B).

Zaświadczenie kategorji E Komisji Poborowej w Kobryniu Nr. 1244. 27.V.1930 na imię Wróblewskiego Jerzego.

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Łuniniec rocz. 1905 na imię Ilkiewicza Aleksandra (B).

Dowód tożsamości konia ser. C Nr. 925764 własność Łupisz Teodory (24).

Spaliły się dowody tożsamości koni ser. C Nr. 970579 i ser. B Nr. 970369 własność Sierki Szymona (847).

Dowód tożsamości konia ser. C Nr. 945601 własność Naumowicza Aleksego (77).

Dowód tożsamości konia ser. B Nr. 873965 własność Oniszczuka Jana.

Spalone zostały dowody tożsamości koni ser. C Nr. 841991 i 841712 własność Rezanowicza Andrzeja (160).

Spalone dowody tożsamości konia ser. C Nr. 841663 i ser. D 89764 własność Filonowicza Borysa (160)

Spalone dowody tożsamości koni ser. C Nr. 659177 i 841420 ser. D 01305 własność Mamanowicza Nikifora (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C Nr. 842139 i ser. E 885615 własność Podubnego Adama (160).

Spalony dowód tożsamości konia ser. C Nr. 960206 własność Pilipczuka Apanazego (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C Nr. 841558, 841557, 948591, własność Kolady Włodzimierza (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C Nr. 841814 i ser. D 897762 własność Kolady Onufrego (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C Nr. 841569 i 841522 własność Glada Andrzeja (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C Nr. 841639 i 841640 własność Zinowczyka Grzegorza (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C Nr. 841583 i ser. D. Nr. 01510 własność Kolady Kornieja (160)

Spalone dowody tożsamości koni ser. C. Nr. 841720 i ser. D. N . 01796 własność Strechy Mikołaja (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C. Nr. 841642 i ser. E. 885685 własność Strechy Trofima (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C. Nr. 936825 i ser. E. 885678 własność Filanowicza Stefana (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C. Nr. 841637 i ser. E. Nr. 885674 i 875381 własność Filanowicza Adama (160).

Spalony dowód tożsamości konia ser. E. Nr. 885681 własność Ogijewicza Jana (160).

Spalony dowód tożsamości konia ser. C. Nr. 841591 własność Ogijewicza Maksyma (160).

Spalone dowody tożsamości koni ser. C. Nr. 841690 i 841436 własność Fiłonowicza Gabrjela (160).

Książeczka wojskowa na imię Tkaczyka Piotra zam w Dawidgródku ul. Kościuszki L. 97 (91).

Unieważnia się weksle na sumę 300 zł. in blanco zagubione w Banku Spółdzielczym w Brześciu n/B. podpisane przez Aleksandra Kanię (94).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Pińsk na imię Szuszmana Drobysza Łukasza (125).

Świadectwo tożsamości (paszport Nanzenowski) wydany przez starostwo Łuniniec za Nr. 232 29 19.XII.1929 r. na imię Szaronina Aleksandra (137).

Dowód tożsamości konia ser. C Nr. 873728 własność Kasjańczyka Maksyma (154).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Brześć n/B. rocz. 1897 na imię Dzienkiewicza Aleksandra (162)

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Pińsk i dowód tożsamości konia ser. C Nr. 870528 własność Łozickiego Teodora (165).

Blacha gajowego Nr. 203 własność Wiktora Figla (173).

Książeczka wojskowa stanu służby oficerskiej podporucznika pospolitego ruszenia Pawła Kempki zam. w Pińsku ul. Karmelicka 13 (140).

Książeczka wojskowa wydana na imię Romana Drobota zam. we wsi Żywcza, gm. Chojno, pow. pińskiego (166).

(Po raz 2-gi)

Dowód osobisty wyd ny przez starostwo Łuniniec Nr. 747/28 na imię Grzegorza Krukowicza (1044).

Legitymacja służbowa Nr. 2571 wydana przez dyrekcję poczt i telegrafów Wilno na imię Przeniesławskiego Wilhelma (4).

Upoważnienie do karania mandatowego wydane przez starostwo Pińsk, w dniu 5/IV.1929 roku L. 94 wraz z bloczkiem doraźnych mandatów karnych Nr. 423 posterunkowemu P. P. Turowi Władysławowi (1083).

Dowód osobisty wydany przez urząd gminy Janów k/Pińska Nr. 238 na imię Kahana Jankla (1701).

Dowód osobisty wydany przez magistrat m. Brześć n/B. na imię Chojeckiego Antoniego (1075).

Dowód osobisty Nr. 1476 z dnia 2/IX.1924 roku wydany przez starostwo Stolin na imię Fajgi Mester (1080).

Książeczka wojskowa Nr. 527 rocznik 1898 wydana przez P. K. U. Pińsk i dowód osobisty wydany przez starostwo Drohiczyn 1.III.1930 r. na imię Michała Grajwera (1079).

W dniu 26.IX.1932 roku do folwarku Uholec gminy Chorskiej przybłąkała się klacz maści jasno bladej lat 3 wzrostu 138 cm. Pozostaje w przechowaniu u dzierżawcy tego folwarku Icka Rybnika (1093).

Sołtys wsi Niepomucynówka gminy Suchopol zgubił pieczęć okrągłą z napisem „Sołtys wsi Niepomucynówka gminy Suchopol RH“ (835).

Dowód osobisty zagubiony przez Najdycz Szaję Szlomę zamieszkałego w Noblu gminy Moroczno (1048).

Legitymacja nauczycielska wydana przez inspektorat szkolny w Kosowie dnia 5 grudnia 1929 r. Nr. 1/29 na imię Anieli Kazimierczykówny (19).

Dowód osobisty wydany przez urząd gminy Kuchocka-Wola dnia 27.XI.1930 r. na imię Barańczuka Srula (34).

Zaświadczenie wojskowe Nr. 272/30 wydane przez P. K. U. Łuniniec i dowód osobisty Nr. 1117 wydany przez starostwo Łuniniec na imię Omielaszki Eugenjusza (35).

Dowód osobisty Nr. 1023 dnia 6.II.1932 r. wydany przez magistrat m. Dawigródka na imię Pawluka Mikołaja (52).

Pozwolenie na pojazdy mechaniczne dnia 29.IV.1930 r. Nr. 948 wydane przez dyrekcję robót publicznych w Brześciu n/B. Piotrowi Makarewiczowi (20).

Ukradziono rewolwer „Meljor“ kaliber. 7.65 Nr. 48003 własność Józefa Sapira (29).

Dowód osobisty wydany przez starostwo Łuniniec na imię Janiny Wandy Kierdy-Zamajskiej (36).

Dowód osobisty wydany przez starostwo Brześć n/B. Nr. 2376 z dnia 18.IX.1924 r. na imię Hammera Izraela Mojżesza (49).

Dowod osobisty wydany przez starostwo Brześć n/B. na imię Mejera Zejfrydera (55).

1) Książeczka wojskowa rocznika 1906 wy-

dana przez P. K. U. Brześć n/B. w roku 1927. 2) Dowód osobisty wydany w roku 1928 przez starostwo w Brześciu n/B 3) Tytuł wykonawczy sądu grodzkiego w Kamieńcu-Lit. na ściągnięcie kwoty 6 zł. 20 gr. od Nonik Matrony—wszystko własność Bałury Makara mieszkańca wsi Siółki, gm. Ratajczyce (63).

(Po raz 3 ci).

Dowód osobisty wydany przez urząd gminy Mirskiej powiatu stołpeckiego za Nr. 168 z roku 1930 na imię Jakima Szejma (1043).

Dowód osobisty wydany przez urząd gminy Chomsk L. 60/1572 r. 1912 na imię Josela Oksmana (1033).

Unieważnia się plenipotencję wydaną Karolowi Piątkowi dla prowadzenia spraw sądowych przez Zofję Piątek (1059).

Przetargi.

OGŁOSZENIE.

Państwowy Zarząd Wodny w Brześciu n/B. ogłasza przetarg publiczny ustny mający się odbyć w dniu 7 czerwca 1933 r. o godz. 12-ej w biurze tegoż Zarządu w Brześciu n/B. przy ul. Zamojskiego Nr. 10a na wydzierżawienie w roku gospodarczym 1933 zbioru trawy z łąk o powierzchni 120.000 m² (około), położonych na prawym brzegu rz. Muchawca na wywłaszczonym pasie między ujściem rz Szewienki na 61 km. rz. Muchawca, poniżej Kobrynia.

Państwowy Zarząd Wodny w Brześciu nB/. zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów ku temu.

Przy przystąpieniu do przetargu należy złożyć wadjum w gotówce w wysokości 5% sumy oferowanej.

Cena wywoławcza wyznacza się 16,00 zł. za 1 ha łąk.

Dzierżawca zbioru trawy, oferta którego zostanie przyjęta winien złożyć deklarację o dzierżawie.

Przy składaniu deklaracji pobrana będzie od dzierżawcy kaucja w wysokości 20% tenuty dzierżawnej. która zwrócona zostanie po upływie okresu dzierżawnego! W razie niedotrzymania warunków dzierżawnych kaucja przechodzi na rzecz Skarbu Państwa.

Przypadające należności (czynsz dzierżawny, kaucja, opłata stamplowa) muszą być uiszczone przy złożeniu deklaracji na miejscu w Brześciu w dniu przetargu,

Bliższych informacji udziela Państwowy Zarząd Wodny w Brześciu n/B. w godzinach urzędowych.

Brześć n/B. 22.V.1933 r.

Zarząd.

OGŁOSZENIE.

Państwowy Zarząd Wodny w Brześciu n/B. ogłasza przetarg publiczny ustny, mający się odbyć w dniu 10 czerwca 1933 r. o godz. 12-ej w kancelarji Nadzorcy Dróg Wodnych Kan. Królewskiego w Sieliszczu (poczta Drohiczyn-Poleski) na wydzierżawienie w roku gospodarczym 1933 zbioru trawy z łąk o powierzchni 70,5 ha, położonych nad kanałami: Królewskim, Bialskim, Orzechowskim i Wyżewskim z obu stron na wywłaszczonym pasie, na terenie powiatu Kobryńskiego, Kamień-Koszyrskiego i Drohickiego.

Państwowy Zarząd Wodny w Brześciu n/B. zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów ku temu.

Przy przystąpieniu do przetargu należy złożyć wadjum w gotówce 5% sumy oferowanej.

Cena wywoławcza wyznacza się 16 zł. za 1 ha łąk.

Dzierżawca zbioru trawy, oferta którego zostanie przyjęta winien złożyć deklarację o dzierżawie.

Przy składaniu deklaracji pobrana będzie od dzierżawcy kaucja w wysokości 20% tenuty dzierżawnej, która zwrócona zostanie po upływie okresu dzierżawnego. W razie niedotrzymania warunków dzierżawnych kaucja przechodzi na rzecz Skarbu Państwa.

Przypadające należności (czynsz dzierżawny, kaucja, opłata semplowa) muszą być uiszczone przy złożeniu deklaracji na miejscu w Brześciu w dniu przetargu.

Bliższych informacji udziela Państwowy Zarząd Wodny w Brześciu n/B., oraz Nadzorca Dróg Wodnych Kan. Królewskiego w Sieliszczu (poczta Drohiczyn-Poleski w godzinach urzędowych.

Brześć n/B. dn. 24 maja 1933 r.

Zarząd.

Komunikat Syndykatu Emigracyjnego.

Ważne dla turystów, udających się na Międzynarodową Wystawę do Chicago.

W związku z mającem wkrótce nastąpić otwarciem Międzynarodowej Wystawy w Chicago, Syndykat Emigracyjny zaleca osobom, zamierzającym udać się w charakterze turystów dla zwiedzenia Wystawy, aby, przed przystąpieniem do wyrobienia paszportu zagranicznego i innych dokumentów podróży, zgłosili się do centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) lub do oddziałów i agentur Syndykatu na prowincji, gdzie otrzymają wyczerpujące informacje o ewentualnej możności uzyskania turystycznej amerykańskiej wizy oraz o sposobie wyrobienia dokumentów podróży.

Biura Syndykatu Emigracyjnego posiadają

cenniki kart okrętowych i wycieczek poszczególnych towarzystw okrętowych, organizujących wycieczki oraz dokładne rozkłady jazdy okrętów.

W sprawie listów gwarancyjnych ze Stanów Zjedn. Am. Półn.

Syndykat Emigracyjny za pośrednictwem komunikatów swoich informował emigrantów, ubiegających się o wizę amerykańską, że konsulat amerykański wymaga ostatnio przedłożenia t. zw. listów gwarancyjnych od krewnych z Ameryki. Pomimo upomnienia Syndykatu do Warszawy przyjeżdżają nadal emigranci z paszportami, kartami wstępu i dokumentami, wymienionymi w tychże kartach wstępu, którzy listów gwarancyjnych nie posiadają wogóle lub mają pokumenty te przedawnione, wystawione w roku ubiegłym.

Wobec tego, że warunki gospodarcze w Ameryce w ostatnich miesiącach pogorszyły się i że niektóre banki zawiesiły wypłaty. oraz, że wiele przedsiębiorstw zredukowało swój personel, wszystkie zaświadczenia z banków, podające wysokość wkładów posiadaczy oraz świadectwa pracodawców, podające wysokość zarobków, zatrudnionych u siebie pracowników, wydane w roku 1932, uległy przedawnieniu i emigranci muszą się starać o nowe gwarancje.

Jeśli emigrant otrzymał kartę wstępu z konsulatu amerykańskiego, a nie posiada nowych gwarancyj i ma pewność, że krewny gwarancyj nie przesłał bezpośrednio do konsulatu, nie powinien stanowczo przyjeżdżać do Warszawy, lecz napisać do krewnego z prośbą o niezwłoczne nadesłanie gwarancyj, a następnie zwrócić się do centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) lub oddziałów i agentur Syndykatu na prowincji (najlepiej listownie) w celu napisania podania do konsulatu amerykańskiego o nową kartę wstępu.

W sprawie wyjazdu do Kanady.

Syndykat Emigracyjny podaje do wiadomości, że na podstawie obowiązujących przepisów emigracyjnych, do Kanady wyjeżdżać mogą żony, udające się do mężów, dzieci w wieku do lat 18, jadące do swych rodziców oraz narzeczone. Osoby te muszą posiadać wezwanie z Kanady czyli „permit"; „permity" kanadyjskie ważne są5 miesięcy od daty wystawienia w Kanadzie. Często się zdarza, że posiadacze tych permitów, głównie kobiety, dokumenty te przetrzymują u siebie i nie przystępują do natychmiastowego wyrobienia paszportu oraz innych wymaganych formalności, wskutek czego nie mogą wyjechać do Kanady w terminie ważności permitu. Aby zapobiec przeterminowaniu ważności permitu, należy wezwanie to natychmiast po otrzymaniu z Kanady, przesłać do centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) lub do najbliższego oddziału, czy też agentury Syndykatu na prowincji. Przesyłając permit, należy zawiadomić Syndykat, czy osoba wyjeżdżająca koszty podróży sama opłaci, czy też otrzyma z Kanady kartę okrętową. Syndykat Emigracyjny niezwłocznie wyrobi zezwolenie na bezpłatny paszport zagraniczny i zajmie się przygotowaniem dokumentów podróży oraz skomunikuje się z krewnym w Kanadzie w sprawie karty okrętowej. Emigranci korzystają z zupełnie bezpłatnych informacyj i pomocy w wyrobieniu dokumentów wyjazdowych.

Ostrzeżenie.

Syndykat Emigracyjny w biuletynach swoich kilkakrotnie już zwracał uwagę na istniejące na terenie Argentyny drobne instytucje bankowe, które załatwiają czynności bankowe wśród polaków, przebywających na terenie Argentyny. Banki te są to prywatne instytucje, niewzbudzające zaufania i częstokroć przetrzymujące pieniądze, złożone w celach przesłania do Polski,

W związku z tem Syndykat Emigracyjny zaleca emigrantom, przebywającym w Argentynie, aby wszelkie operacje bankowe załatwiali w Banku „Polska Kasa Opieki" w Buenos-Aires (Avenida Leandro L. Alem 484 498), który daje całkowitą pewność i gwarancje za złożone w nim wkłady. Bank „Polska Kasa Opieki" jest przytem przedstawicielem Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie i oprócz czynności bankowych załatwia również bez zwłoki wszelkie formalności, związane z wyrobieniem dokumentów na przyjazd dla rodzin w Polsce, zakupem kart okrętowych i t. p.

Podając wiadomości te dla przestrogi emigrantów, Syndykat Emigracyjny wzywa osoby, posiadające krewnych w Argentynie, aby ostrzegły swe rodziny przed korzystaniem z usług tych banków i doradzały krewnym tym korzystanie wyłącznie z Polskiej Kasy Opieki.

Ważne dla osób wracających z Południowej Ameryki.

Ostatnio zauważono. że emigranci przybywający z Południowej Ameryki, a głównie z Argentyny, posiadają karty okrętowe, zakupione w różnych agencjach okrętowych w Argentynie. Drobne te agencje okrętowe. których jest na terenie Argentyny wielka ilość, sprzedają karty okrętowe na przejazd z Buenos-Aires do miast w Polsce, np. do Lwowa, Przemyśla, Krakowa i t.p. reemigrantom zaś wydają karty okrętowe do portu europejskiego i bilety kolejowe tylko do Warszawy. a nie do Lwowa, Przemyśla, Krakowa i t. p. Z tego powodu wracający reemigranci częstokroć znajdują się w sytuacji bez wyjścia.

Zwraca się przeto uwagę reemigrantom, wracającym z Argentyny, aby przy kupnie karty okrętowej, żądali wydania biletu kolejowego do

tej stacji kolejowej, jaka była ustalona w rozmowie i jaka jest podana na odcinku karty okrętowej.

Aby uniknąć wszelkich nieporozumień w drodze, radzimy reemigrantom karty okrętowe zakupywać w Banku Polskiej Opieki w Buenos-Aires (Avenida Leandro N. Alem 484 498), który te sprawy załatwia solidnie i ze znajomością rzeczy.

Ułatwienie dla reemigrantów do Argentyny.

Syndykat Emigracyjny podaje do wiadomości, że w związku z ogłoszonym nowym dekretem argentyńskim, do Argentyny mogą powrócić reemigranci, którzy posiadają „cedula de identidad" i nie mają dokumentu t. zw. buena conducta". Reemigranci ci muszą posiadać poza „cedułą" inne dowody, stwierdzające, że istotnie byli w Argentynie. Mogą to być kontrakty, korespondencja lub inne papiery. Wymienieni reemigranci otrzymują ulgową wizę argentyńską t. j. za opłatą 43,70 zł.

Do Argentyny mogą również wyjechać następujące kategorje osób.

1) posiadacze imiennych affidavitów czyli „permiso de desembarco", wystawionych w Argentynie,

2) osoby, posiadające imienne kontrakty pracy, poświadczone przez Dyrekcję Imigracyjną w Buenos-Aires,

3) reemigranci, ktorzy posiadają „cedula de identidad" i „buena conducta",

4) rodziny osadnicze, udające się w charakterze kolonistów na kolonje argentyńskie do Cordoby

Osoby, zamierzające wyjechać do Argentyny, winny we własnym interesie, przed przystąpieniem do załatwienia formalności wyjazdowych, zwrócić się listownie do centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) lub do oddziałów i agentur na prowincji w celu otrzymania wiarygodnych i wyczerpujących wskazówek o warunkach wyjazdu i pomocy w wyrobieniu dokumentów.

Kto może wyjechać do Brazylji.

Syndykat Emigracyjny podaje do wiadomości, że zgodnie z ustalonymi przepisami emigracyjnymi, do Brazylji wyjechać mogą następujące kategorje osób:

1) posiadacze imiennych wezwań czyli „termo de responsabilidade", wystawionych przez krewnych w Brazylji,

2) emigranci bez wezwań, mający poza opłatą kosztów przejazdu, sumy pokazowe w wysokości dol. 200 od osoby, od dzieci zaś do lat 12 wymagana jest suma pokazowa w wysokości dol. 135. Sumy pokazowe stanowią gwarancję, że przybywający do Brazylji, będą mieli zapewnione utrzymanie w ciągu pierwszych miesięcu pobytu, do czasu znalezienia odpowiedniej pracy lub zagospodarowania się,

3) rodziny rolnicze, udające się na kolonje „Orzeł Biały" w Espirito Santo w charakterze osadników-kolonistów.

Karta okrętowa do Brazylji kosztuje zł. 950 od osoby, powyżej lat 10. Koloniści natomiast, udający się na kolonję „Orzeł Biały", korzystają z ulgowych kart okrętowych i płacą tylko zł. 6.7,50. Wiza brazylijska kosztuje zł. 30 od paszportu.

Osoby, zamierzające wyjechać do Brazylji, winny, w własnym interesie po bliższe informacje oraz pomoc w wyrobieniu niezbędnych dokumentów podróży, zwrócić się do centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) oraz do biur Syndykatu na prowincji.

Wznowienie osadnictwa w Espirito Santo „Orzeł Biały" (Brazylja).

Wobec wznowienia ruchu osadniczego na kolonję „Orzeł Biały" w Espirito Santo w Brazylji, rodziny rolnicze, zamierzające wyjechać w charakterze kolonistów, winny niezwłocznie zgłosić swój wyjazd w centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) lub też w biurach Syndykatu na prowincji, rejestracja bowiem osadników rozpoczęła się i w pierwszej połowie m-ca lipca wyruszy pierwszy transport. Zaznacza się, że obecnie warunki przyjmowania rodzin osadniczych na kolonję zostały złagodzone, gdyż przejazd został obniżony. Karta okrętowa kosztuje zł. 667,50 od osoby, powyżej lat 10, a nie, jak było poprzednio zł. 950. Zadatek na 25 hektarową działkę ziemi wynosi obecnie zł. 500 (dawniej zł. 2.000), następnie na koszty pobytu podczas pierwszych miesięcy na kolonji rodzina winna mieć zł. 350.

Emigracja do Urugwaju.

Do centrali Syndykatu Emigracyjnego oraz prowincjonalnych biur zgłaszają się osoby z zapytaniem, jakie są warunki wyjazdu do Urugwaju. W związku z tem Syndykat Emigracyjny wyjaśnia, że wizę urugwajską otrzymać mogą posiadacze imiennych wezwań czyli „permiso de desembarco". Oprócz tego do Urugwaju mogą wyjeżdżać rolnicy samotni oraz rodziny rolnicze, posiadający kontrakty pracy wystawione w Urugwaju, jak również rzemieślnicy, mający imienne kontrakty pracy oraz reemigranci, którzy przybyli do Polski na czasowy pobyt. Niezależnie od tego osoby, które nie mają wezwań do Urugwaju a posiadają poza opłatą kosztów przejazdu, sumę pokazową w wysokości 600 pesos czyli dol. 250, mogą starać się o uzyskanie wizy urugwajskiej.

Karta okrętowa do Urugwaju kosztuje zł. 950 od osoby, powyżej lat 10. Urugwajskie świadectwo podróży (wiza) wynosi zł. 40,50 od osoby. Na życzenie petenta może być również

ostemplowany w konsulacie urugwajskim paszport zagraniczny za opłatą zł. 20,50.

Bliższych informacyj udziela zupełnie bezpłatnie centrala Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) oraz biura Syndykatu na prowincji.

W sprawie wyjazdu do Paragwaju.

Na zapytanie osób, zamierzających wyjechać w celach emigracyjnych do Paragwaju. Syndykat Emigracyjny komunikuje, że wizę paragwajską otrzymać mogą posiadacze imiennych wezwań oraz rodziny rolnicze lub osoby samotne, posiadające dowód kupna ziemi w Paragwaju.

Do Paragwaju mogą również wyjeżdżać rodziny rolnicze lub samotni rolnicy bez wezwań, o ile posiadają sumy pokazowe w wysokości dol. 300 od rodziny i dol. 150 od samotnych osób. Samotni robotnicy innych zawodów, którzy mają poza kosztami przejazdu dol. 150, mogą również otrzymać wizę paragwajską. Sumy pokazowe stanowią gwarancję, że przybywający do Paragwaju mają zapewnione utrzymanie do czasu otrzymania pracy lub zagospodarowania się. Bliższych informacyj oraz pomocy w wyrobieniu dokumentów podróży udziela zupełnie bezpłatnie centrala Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) oraz oddziały i agentury Syndykatu na prowincji.

Ruch emigracyjny w m-cu kwietniu.

W ciągu mies. kwietnia wyjechały przez Syndykat Emigracyjny do Argentyny, Brazylji, Chile, Kanady, Paragwaju, Urugwaju, Stanów Zjedn. Am. Półn., Francji i innych krajów transporty emigrantów w liczbie 592 osób.

Wszystkie wymagane od emigrantów formalności wyjazdowe zostały załatwione całkowicie za pośrednictwem Syndykatu Emigracyjnego, dzięki czemu uchroniono emigrantów od zbędnych, uciążliwych i kosztownych podróży do róznych urzędów oraz od wyzysku ze strony nielegalnych pośredników emigracyjnych. Syndykat Emigracyjny udzielił również wszystkim wyjeżdżającym zaświadczeń na ulgowy przejazd do Warszawy i na zniżkowy przewóz bagażu. Emigranci do Warszawy przyjeżdżają pod opieką konwojentów Syndykatu.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n.B., Urząd wojewódzki poleski.

Prenumerata roczna 18 zł. półroczna 9 zł. Cena jednego egzemplarza: 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentów 6 zł., za ogłoszenie o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za ogłoszenie krótkie jednorazowe 4 zł. — Inne ogłoszenia: 50 gr. za 1 mm. szpalty lub jej miejsce — władze i urzędy państwowe oraz komunalne 50 proc. ceny.

Wrazie nieotrzymania Dziennika należy reklamować w właściwym urzędzie pocztowym.

Wszelkie należności za prenumeratę i ogłoszenia wpłacać należy na konto czekowe P. K. O. Nr. 30.628. Administracja Poleskiego Dziennika Wojewódzkiego w Brześciu nad Bugiem.

Zakłady Graficzne Sejmiku Brzeskiego, dzierżawione przez A. Kiedizyńskiego.